

השירה הזאת עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים
כרוה נדיבי העם במוזקה במשיענותם וממדבר
מתנה וממתנה נזחליאל ומזחליאל במות ומבמות
הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה
על פני הישימון

וישלח ישראל מלאכים אל סיוחן מלך האמורי
לאמר אעברה בארעך לא נטה בשדה ובכרם לא
נשתה מי באר בדרך המלך לך עד אשר נעבר
גבלך ולא נתן סיוחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיוחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל ויכדו ישראל לפני
חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמורי בחשבון
ובכל בנתיה כי חשבון עיר סיוחן מלך האמורי הוא
והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו
מידו עד ארנן על כן יאמרו המשלים באו חשבון
תבנה ותכונן עיר סיוחן כי אש יצא! מחשבון
להבה מקרית סיוחן אכלה ער מואב בעלי במורת
ארנן אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם
ובנתיו בשבית למלך אמורי סיוחן וזירם אבד חשבון
עד דיבן ונשים עד נפחז אשר עד מידבא וישב
ישראל בארץ האמורי וישלח משה לדגל את יעזר
ויכדו בנתיה ויירש את האמורי אשר שם ויפנו
ויעלו דרך הבשין ויצא עוג מלך הבשין לקראתם
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה אל
משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן
מלך האמורי אשר ישב בחשבון ויכו אתו ואת בניו